

BOŞANAN ÇİFTLER ENÇOK KİMİ SEVİNDİRİR ve KİMLERİ ÜZER?

Geçmiş yazlarımda söz ettiğimi sanıyorum. Evlilik zamanı gelen pimpirikli bir delikanlı evlenmek için mükemmel bir bayan arar. Bulamayınca kasabasından çıkar. O köy, bu kasaba, o kent derken mükemmel eş arayışı sonucu ilerleyen yaşı sonrası evlenmeden yıllarca sonra doğduğu kasabaya döner. Eş dost toplanır : “ Bulamadın mı mükemmel bir bayan” dediklerinde, “ Buldum.” der. “ Neden evlenmedin?” dediklerinde, “ O da benim gibi mükemmel bir erkek arıyormuş.” diye eş, dostun merakını giderir.

Seminer için gittiğim yerlerde otelden ziyade öğretmen evlerini tercih ediyorum. Oralarda akşamları çiçeği burnunda genç bay ve bayan bekâr meslektaşlarının sohbetlerine kulak veriyorum. Bayanlar : “ Doktor, mühendis, subay, makam ve mevki sahibi, atı, arabası olan erkeklerden söz ediyorlar. Erkekler de: Sarışın, yeşil gözlü, esmer, karakaşlı, kara gözlü, malı mülkü olan zengin ve varlıklı bayanlardan “ söz ediyorlar.

Bir gün bay ve bayan gurupları bir araya topladım ve dedim ki: “ Ananız, babanız dâhil bu dünyada hiç kimse umduğunu bulamamıştır. Sizin de bulacağınızı sanmıyorum. Mükemmel olan Allah’tır. Sizin hiç biriniz mükemmel olmadığınız halde mükemmel eş arıyorsunuz. Mükemmel eş aramayı bırakın, uygun eş arayın. Uygun eş bulduğunuzda da hemen evlenin. Yoksa sonunda gözünüz kapılarda kalır.” dedim.

Pekâlâ, uygun eşle evlenenler arasında da boşanmalar olmuyor mu? Oluyor. Mesela Atamız İzmirililerin en uygun gördüğü İzmir eşrafının en güzel kızı ile evlendirilmesine rağmen evliliğini iki buçuk yıl ancak yürütebilmiştir. Neden? Bir defa kadın ve erkeğin hayat hakkındaki öncelikleri çok farklıdır. Bayanların önceliği kim, nasıl ve kiminle evleneceği, erkeğin ise hayat hakkındaki düşüncesi ise evlendikten sonra başlıyor. Yuvayı maddi ve manevi olarak ayakta tutabilmek için evin ve doğan çocukların bakımı ve barınması tahsili ile ilgili hayat mücadelesi başlıyor. Peki, evlilikte problem nerede başlıyor?

Pedagogların tespitine göre kadınlar kulaklarıyla, erkekler ise gözleriyle severmiş. Evlendikten sonra eşler birbirlerinin bu ihtiyaçlarını ihmal etmemeleri gerekirmiş. Kadınlar eşlerinin gözlerini, kocalar da eşlerinin kulaklarını doldurması gerekir. Erkek eşler, eşlerinin kulaklarını doldurmazsa, boş bırakılan kulakları doldurmak için piyasada o kulakları doldurmak için birçok kadın

cambazları bulunmaktadır. Hele sosyal medya ile bunları bulmak da çok kolaylaştı. Kadın programlarında da görüyoruz ki iki üç çocuğu olan bayan eş, ipsiz sapsız birinin yanına kendi ayağı ile gidebiliyor. “neden” diye sorulduğunda “ Bana karşı çok ilgisizdi.” diye bir mazeret ileri sürebiliyor. Kadınlar da kocalarının gözlerini ihmal etmemeleri yanında dillerine ve sinirlerine de dikkat etmeleri gerekir. Cenap Şehabettin “ Türkiye baştanbaşa sinirli kadın fideliğidir.” diyor. Yine kadınlar günde 20 bin, erkekler de 7 bin kelime konuşuyorlarmış. Bir insan çok konuşuyor ve Cenap Şehabettin’in de tespiti doğru ise çok konuşan üstelik de sinirli bir insanın dil hatası yapmaması mümkün değildir. Dilin açtığı yarayı da kapatmak kolay olmuyor. Onun için eşler yuvalarının yıkılmaması için birbirilerinin gözüne, kulağına, diline çok dikkat etmeleri gerekir.

Bundan önceki iki yazımı yazarken yazımın başlığını da rastgele evli gençlerle, orta yaşlı beylere sormuştum. Bu yazımın başlığını da sordum. Aldığım cevaplar: “ Ayrılmak isteyen eşler, anne babalarını ve dostlarını sevindirir.” Kimleri üzer dediğimde:” Çocuklarını ve dostlarını” Birinci sorumun doğru cevabını alamadım, ama ikinci sorumun cevabını aldım: “ Çocuklar”

1- Eşlerin boşanmalarından en çok sevinen büyük şeytanmış.

Huzur-u İlahiden insan yüzünden kovulan şeytan, Âdem (A.S.)a ve onun nesline düşmandır. Şeytanın sermayesi kin, nefret, hiddet ve hasetlik olup, gurur ve kibirle gözü kör eder. Birinci düşmanı insan olan şeytan, insanı kıyamete kadar yoldan çıkarma ve sapıtma yemini etmiştir.

Bir gün büyük şeytan üç önemli vekilini günah işletmek üzere insanlar arasına gönderir. Ve onların zafer sevinciyle dönmelerini dört gözle bekler. Şeytanın vekilleri döndüklerinde yaptıklarını tek tek anlatmaya başlarlar. Birincisi çirkin bir gülümsemeye “Efendim, iki adamı birbirine düşürüp kavga çıkardım. Birbirlerini öldürürcesine kavga ettiler. Kavga esnasında dillerine ne geldiyse söylediler. Oysa tartıştıkları konunun hiçbir önemi yoktu. Birbirlerinin canını yaktılar. Biri hastaneye düştü, diğeri de hapishaneye. Artık onlar ölünceye kadar birbirleriyle dost olmazlar. Gördüm ki insanlar kavgayı çok seviyorlar, ben bu işe devam etmek istiyorum. Üstelik seyretmesi de çok zevkli oluyor.” der. Büyük şeytan, anlatılanları donuk bir ifadeyle dinler. Ama anlatan kadar zevk duymaz. İkincisi söz alıp “Efendim, ben de insanları içki yoluyla ifsat edip aralarını bozdum. İçki içirip aralarında kavga çıkardım. Biri hastaneye gitti, diğeri ceza evine, öbürü de mezara gitti.” der ve şeytanın yüzüne umutla bakar. Şeytan yüzünü buruşturur ve “Hiç biriniz dişe dokunur bir şey yapmamışsınız?” diye avenesini azarlar. Sonra üçüncüsü gelir, umutsuzca ve utanarak “Efendim, ben bir adamla eşinin arasını

açtım ve onları birbirine düşürdüm. Onları birbirinden ayırdım.” der. Çünkü ona göre yaptığı bu iş arkadaşlarının yaptığından yanında küçük bir hadise idi. Duydukları karşısında büyük şeytanın gözleri zafer sarhoşluğuyla parlar. Tahtından ayağa kalkar, bu vekilini kucaklar. “Gerçekten çok büyük bir iş başarmışsın..” diyerek bu vekilini tebrik eder. Diğer vekiller homurdanarak “Ama efendim, bizler ondan daha büyük işler yapmışken bizi tebrik etmedin. Oysa bir adamın eşinden ayrılması basit bir olaydır.” derler. Şeytan, kendinden emin bir şekilde “Sizin aklınız ermez.” der. O çirkin gülümsemesiyle sözlerine devam eder. Bu kurnaz vekilim, bana toplumun ve insanlığın kalbini getirdi. Aile, toplumun kalbidir, direğidir. Bu direk yıkılırsa toplum da parçalanır. Aileler parçalanırsa toplum diye bir şey kalmaz, kargaşa çıkar, kavgalar uzar da uzar. Çocuklar ortada kalır, sağlıklı büyüyemezler. Hepinizin yaptığını bu vekilim tek başına yaptı. O, bir adamı eşinden ayırdı.” diyerek korkunç bir kahkaha atar. O sözü tekrar söyler: “O, bir adamı eşinden ayırdı.” Vekil şeytan, bu övücü ve onurlandırıcı sözler karşısında vahşi bir zafer çılgılığı atarak “Devam edeceğim, aileleri parçalayacağım. Kıyamete kadar hepsini saptıracağım.” der.

2-Ailede baba ne ise okullarda da okul müdürü “ Baba” konumundadır. Başarılı başarısız, problemlili öğrencilerin durumu mutlaka bir şekilde okul müdürüne intikal ettirilir. Bir de benim özel bir çalışmam olarak parçalanmış aile çocuklarını tespit eder, onlarla biraz daha yakından ilgilenirdim. Parçalanmış aile çocuklarının göz yaşları içindeki itiraflarından birkaç tanesini yazımın konusu ile ilgili olduğu için sizlerle paylaşmak istedim.

a-Hocam annem – babam karı koca değiller ama benim annem- babamlar. Bana birbirlerinin iyi yönlerini anlatacakları yerde, birbirlerini kötülüyorlar. Ben de her ikisinden soğuyorum her ikisine de anne-baba diyemiyordum, moralim bozuluyor kendimi derslerime veremiyordum.

b--Hocam medeni insan gibi bir araya gelip problemlerini bir arada görüşmeleri gerekirken beni aralarında laf getirip- götüren biri haline getirmek istiyorlar.

.c- Hocam annem ve babamın her ikisinin de maddi durumu çok iyi. Beni paraya boğarak ihtiyacımı giderdiklerini sanıyorlar. Oysa benim paradan ziyade onların sıcak nefeslerine ihtiyacım var.

d- Hocam ailevi değerleri çok özleyorum. Ana- baba, dede- nine, kardeş bir araya gelip kutladığımız neşeli bayramlar ve özel günler bahar mevsimindeki piknikler, birliktelikler artık benim için hayal. Keşke bayramlarda, özel günlerde tıpkı eskisi gibi o sevinçleri yaşayabilseydim.

Evet, bugün dinimizi, milliyetimizi, kültürümüzü, gelenek ve göreneklerimizi tam hakkıyla yaşamanın ve yaşatmanın yeri ailedir

Çok değerli okurlarım gördüğünüz gibi boşanan eşler en çok şeytani sevindiriyorlar, en çok da canlarından bir parça olan çocuklarını üzüyorlar.

www.kadirkeskin.net